

РЕШЕНИЕ

№ 2010

гр. София, 29.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **12248** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.80а ал.3 ЗДС във вр.чл.145 и сл.
от АПК.

Образувано е по жалба на Л. Д. М. срещу ЗАПОВЕД № ЗС-156 от 21.10.2020г на Министъра на отбраната на Р България.

Въведени са твърдения за нищожност, евентуално незаконосъобразност на атакувания административен акт. Твърди, че процесният гараж, предмет на оспорената заповед не е самостоятелен обект, в т.ч.и по см. на § 5 т.39 от ДР на ЗУТ. Същият бил част от общите части на сградата, и доколкото жалбоподателят притежавал апартамент в нея, бил собственик и на идеални части от общите части на сградата, към които се включвал и процесния гараж. Жалбоподателят като заинтересовано лице обжалвал Заповедта за изменение на кк и кр по силата на която подземното ниво, където е гаража е нанесено като отделна сграда с 24 гаража. Моли да се отмени заповедта. Претендира разноси.

Ответникът – Министърът на отбраната на Р България в писмено становище и чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Твърди, че гаражът е самостоятелен обект със собствен кадастрален номер, видно от представения АЧДС. Налице били материално правните предпоставки за издаване на процесната заповед.Претендира юриск. възнаграждение.

СПП не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими

към настоящия спор писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С договор от 11.02.1981г на Л. М. е отдадена под наем гаражна клетка № 5 /държавен жилищен имот, собственост на МНО /.

Със Заповед № 293 от 20.10.1997г , Л. М. е освободен на осн. 129 от ЗОВС от кадрова военна служба и е зачислен в запаса.

С допълнително споразумение от 2007г. към договор за наем от 11.02.1981г е актуализирана наемната цена на гаража.

С писмо изх. № 8184 от 25.06.2020 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Военни клубове и военно-почивно дело" наемателят е уведомен, че наемното му правоотношение е прекратено на осн. чл. 23, ал. 1, т. 1 т. 4 и т. 5 от Наредба № Н-22/2010 за ползване под наем на имоти от жилищния фонд на МО и за изплащане на компенсационни суми на военнослужещите и цивилните служители, които живеят при условията на свободно договаряне, като му е бил предоставен и едномесечен срок от получаване на предизвестие да освободи доброволно имота. Бил е предупреден, че след изтичането на този срок ще му се начислява обезщетение и срещу него ще започне процедура по реда на чл. 80а от ЗДС. Предизвестие е връчено на жалбоподателя на 30.06.2020г, видно от приложеното известие за доставяне на В. .

С докладна записка от 14.10.2020г., изпълнителният директор на ИА "Военни клубове и военно-почивно дело" предлага на министъра на отбраната на Р България да се из земе гараж, частна държавна собственост от жилищния фонд на МО който се държи на отпаднало основание от Л. М..

На 21.10.2021 г. министърът на отбраната на Р България е издал процесната Заповед № ЗС 156 с която на осн. чл. 80а ЗДС е наредено изземване на недвижимия имот - частна държавна собственост, включен в жилищния фонд на Министерството на отбраната (МО), представляващ гараж № 5, самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1895.851.9.5. със застроена площ от 19 кв.м. Като мотиви е посочено, че гаражът се задържа на отпаднало основание, тъй като са прекратени наемно-договорните правоотношения, Л. М. не отговаря на условията за ползване на ведомствения имот по Наредба № Н-22/ 2010г и не попада в категорията правоимащи по см. на чл.226б от ЗОВСРБ.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена на 19.11.2020г в законоустановения 14 дневен срок /заповедта е съобщена на жалбоподателя, чрез залепване по чл.18а ал.9 от АПК на уведомление на процесния гараж на 30.10.2020г. с указан седемдневен срок от залепването, тоест до 6.11.2020 за получаване /, от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесната заповед, която неблагоприятно засяга правната му сфера. Заповедта е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените по чл.80а, ал.1 от ЗДС правомощия, при спазване на установената от закона форма.

При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на акта. Административният акт е постановен след предложение на

изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Военни клубове и военно-почивно дело" до министъра на отбраната за изземване на имота по реда на чл. 80а ЗДС след констатация, че жалбоподателят държи имота на отпаднало основание. След като е констатирал, че жалбоподателят е освободен от кадрова военна служба, т. е. отпаднало е правното основание да държи и ползва имот- частна държавна собственост, предоставен за нуждите на служещите от конкретното ведомство, изпълнителният директор на ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“ е отправил предизвестие, по смисъла на чл. 238 ЗЗД, за прекратяване на наемното правоотношение и освобождаване на имота /чл.24 от Наредба Н-22/ 2010/. Това "предизвестие" е връчено по законоустановения ред на 30.06.2020г лично на жалбоподателя което е удостоверил с подписа си. По описания начин е изпълнено законовото изискване да бъде отправено предизвестие, съдържащо покана за доброволно освобождаване на имота и предупреждение, че в случай на неизпълнение ще започне производство по издаване на заповед за принудителното му изземване. След изтичането на срока за доброволно освобождаване имотът не е бил освободен.

Съгласно разпоредбата на чл. 80а, ал. 1 от ЗДС имот - държавна собственост, предоставен за ползване и управление на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната, който се владее или държи без основание или на отпаднало основание от друго физическо или юридическо лице, или който се ползва не по предназначение, се изземва въз основа на заповед на министъра на отбраната.

За да се приложи нормата от закона следва да се докаже, по безспорен и категоричен начин, наличието на визираните от законодателя материално-правни предпоставки, а именно: имотът, предмет на изземването да е държавна собственост; да е предоставен за ползване и управление на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната; да се владее или държи без основание или на отпаднало основание от друго физическо или юридическо лице, или да не се ползва не по предназначение.

В случая всички елементи на нормата са налице.

Имотът, предмет на заповедта за изземване е държавен недвижим имот, за който е съставен, по надлежния ред АЧДС № 10580 от 21.05.2020 г. с предоставени права на управление на Изпълнителна агенция "Военни клубове и военно почивно дело. На този акт не се противопоставя друг, от който жалбоподателят да черпи права. АДС е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 5 от ЗДС, а не административен акт, и негов предмет е декларирането на вече възникнало право на собственост на държавата. Актът няма правопораждащо действие за правото на собственост. /чл.5, ал.3 от ЗДС/ От твърденията в жалбата се формира извод за претендирано от Л. М. право на собственост върху идеални части от процесния гараж. Този спор обаче, не може да се разреши в настоящото производство, а по общия исков ред. Изложеното от Л. М. е индичия за наличен между страните спор за материално право. Няма данни, а и твърдения за образувано гражданско дело пред Софийския районен съд, който да установи на кого принадлежи правото на собственост върху имота /гаража. Спорът за материалното право на собственост не може да се реши по реда на чл. 80а ЗДС, а по общия исков ред. С АЧДС не се създава право на собственост за съответното, поради което всяко лице може по исков ред да установи своето право на собственост върху недвижим имот. До установяване на противното обаче, съдът е длъжен да се зачете материалната доказателствената сила на АЧДС.

Материалната доказателствена сила обвързва съда относно факта на действителното осъществяване на посочените в документа обстоятелства./ В този смисъл Решение № 4098 от 13.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 935/2020 г., 5-членен с-в, Решение № 10426 от 4.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 13597/2017 г., II о., Решение № 5153 от 8.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 332/2018 Решение № 16106 от 20.12.2018 г. на ВАС по адм. д. № 8855/2017 г.и др/

Процесният имот е бил държан на годно правно основание до 30.06.2020 г., когато с писмо изх. № 8184, подписано от изпълнителния директор на ИА – ВКВПД, Л. Д. е бил уведомен, че сключения между страните договор за наем за гараж № 5 е прекратен. Имотът се държи на отпаднало правно основание след 20.10.1997 г., когато е бил освободен от кадрова военна служба. /чл. 23 ал.1 т.4 от Наредба № Н-22/2010г/

Наличието прекратено наемно правоотношение по установения в закона ред обуславя законосъобразност на извода в обжалваната заповед, че имота - предмет на изземване се държи на отпаднало основание – една от материалноправните предпоставки за издаване на оспорваната заповед.

При така изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед, като издадена от компетентен орган, в надлежната форма, при спазване на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на относимите материалноправни разпоредби, поради което се явява законосъобразна. Подадената срещу нея жалба, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора и направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсулско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл.143, ал.3 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Л. Д. М. срещу ЗАПОВЕД № ЗС-156 от 21.10.2020г на Министъра на отбраната на Р България.

ОСЪЖДА Л. Д. М. да заплати на Министерство на отбраната юрисконсулско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: